

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7235

гр. София, 02.12.2013 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 26 състав,
в закрито заседание на 02.12.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мирослава Керимова

като разгледа дело номер **7959** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по молба на „R.“ Л. чрез адв. П. и адв. Л. с искане за изменение на постановеното съдебно решение в частта за разноските. Твърди се, че по делото са представени доказателства за разноски в размер на 2050лв, като съдът е уважил искането за 1050лв, като се моли пресъждане на разноските в пълен размер.

Съгласно разпоредбата на чл. 248 ал.2 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, съдът е изпратил на ответната страна – зам.председател на Патентно ведомство, копие от молбата с искане за изменение на решението в частта за разноските, като е дал възможност за отговор в едноседмичен срок. От страна на ответника е постъпил отговор, като същият претендира неоснователност на претенцията.

Съгласно разпоредбата на чл. 248 ал.3 от ГПК приложима на основание чл. 144 от АПК, по молба за изменение на решението в частта за разноските съдът се произнася в закрито съдебно заседание с определение, което се връчва на страните и подлежи на обжалване по реда на оспорване на съдебното решение, чието изменение се иска.

При извършена служебна проверка за допустимост на искането, съдът приема следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 248 ал.1 от ГПК, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските.

Съдебното решение, чието изменение се иска, е постановено на 29.10.2013г, като съобщението за изготвянето му с препис от решението е получено от жалбоподателя на 01.11.2013г. Срокът за оспорване на съдебното решение пред ВАС е 14-дневен, като в същия срок може да се прави допустимо искане за изменение на решението в частта за разноските. Считано от 01.11.2013г, срокът за жалбоподателя изтича на 15.11.2013г. Молбата на жалбоподателя за изменение на решението в частта за

разноските е постъпила в АССГ на 06.11.2013г и като такава се счита допустима, подадена от активно процесуално легитимирана страна - жалбоподател по делото, в срок.

По основателността на претенцията:

За да постанови съдът осъдителен диспозитив в частта за разноските, е необходимо наличието на няколко кумулативно свързани предпоставки: - На първо място, следва да е развито производство пред съда, по което последният дължи произнасяне по отношение на разноските; - На следващо място: – страна, участник в това производство, да е направила разноски по делото, за установяване на които да са представени своевременно надлежни писмени доказателства; - И на последно място: - страната, участник в производството да е направила своевременно искане за пресъждане на направените по делото разноски, които да се дължат съобразно изхода на делото.

В конкретната хипотеза се касае за административно производство развито по реда на АПК пред АССГ по жалба на дружеството срещу ИАА на зам. председател на Патентно ведомство. Съгласно чл. 143 ал.1 от АПК, когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Доколкото се касае за административно производство в съдебна фаза, проведено по реда на чл. 145 и следв. от АПК, съдът дължи произнасяне по въпроса за разноските, направени от жалбоподателя по делото. Изходът на делото – отмяна на оспорвания акт , дава основание за пресъждане на реално направените разноски, но само, ако е направено надлежно своевременно искане в тази насока от жалбоподателя. При извършена служебна проверка, съдът констатира, че в действителност жалбоподателят е направил разноски по делото – 2000 лв –внесено адвокатско възнаграждение, 50 лв – внесена държавна такса. Направено е и своевременно искане до съда за пресъждане на направените по делото разноски по представен списък с разноски в размер на 2050лв.

Със съдебното си решение, съдът е приел, че са налице кумулативните предпоставки за пресъждане на разноски по делото: жалбоподателят е направил такива, за което са представени писмени доказателства, като е направено и искане за пресъждане на разноски по делото .

Спорен в случая е факта, не дали разноски се дължат, а относно техния размер:

Жалбоподателят е представил договор - л. 548 по делото, по силата на който дружеството е възложител, а Адвокатско дружество „П. и Ко” изпълнител по договора за правна защита и съдействие, изразяващо се в процесуално представителство по адм.д. № 7959/2013г по описа на АССГ. С договора се уговаря възнаграждение в размер на 2000лв за извършената услуга, като са представени и писмени доказателства за изплащане на сумата – фактура на л. 548 по делото.

Съгласно чл. 143 ал.1 от АПК, когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ.

Разпоредбата на чл. 143 ал.1 от АПК говори за разноски за един адвокат. В случая по делото се явяват двама адвокати, като всички процесуални действия – подаване на жалбата, процесуално представителство, молба за изменение на решението в частта за

разноските се извършват от двама адвокати. Въпрос на свободна воля между страните е уговаряне на размера на адвокатското възнаграждение по договор за правна защита и съдействие. Съдът обаче следва да пресъди само разноски за възнаграждение за един адвокат, което е и направено със съдебното решение.

Съобразно закона се присъжда дължимото адвокатско възнаграждение за един адвокат, като то е свързано с упражненото от адвоката процесуално представителство по пълномощно. Законът за адвокатурата не учредява процесуално представителство по пълномощно в полза на адвокатското дружество. В чл. 71 ЗА е предвидена възможността клиентът да упълномощава адвокатското дружество, но то от своя страна чрез управителя си е длъжно да преупълномощи един или няколко от съдружниците си -адвокати. В тази връзка е без значение, че адвокатското дружество е юридическо лице. По изложените дотук съображения със заключения между клиента и адвокатското дружество договор за правна защита и съдействие, с който е уговорено адвокатското възнаграждение в размер на 2000 лв., не се създава в полза на адвокатското дружество, учредено по чл. 57, ал. 1 от ЗА, процесуално представителство по пълномощно в посочения по-горе смисъл. И тъй като АПК свързва дължимото възнаграждение за един адвокат с оглед учреденото му право на процесуално представителство, съдът приема, че то в случая е дължимо до размер за един адвокат, като в случая се изчислява на 1 000лв .

С оглед на изложеното съдът следва да остави без уважение искането за изменение на решението в частта за разноските.

Водим от горното и на основание чл. 248 ал.3 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, АССГ в настоящия състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба на „R.“ L. чрез адв. П. и адв. Л. с искане за изменение на съдебно решение № 6533/ 29.10.2013г по адм.д. № 7959/2013г в частта за разноските.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на РБългария в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от определението да се изпрати на страните по делото.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ: .....